

Sygn. akt I ACz 922/15

POSTANOWIENIE

Dnia 8 stycznia 2016 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSA Marek Klimczak SSA Dariusz Mazurek (spr.) SSA Kazimierz Rusin

po rozpoznaniu w dniu 8 stycznia 2016 r.

na posiedzeniu niejawnym sprawy

z powództwa (...) **Sp. z o.o. Spółka komandytowa w K.**

przeciwko **Klinicznemu Szpitalowi Wojewódzkiemu nr (...) im. Św. J. K. w R.**

o zapłatę

na skutek zażalenia **powoda**

od postanowienia Sądu Okręgowego w Rzeszowie Wydział I Cywilny z dnia 28 września 2015 r., sygn. akt I Nc 113/15

p o s t a n a w i a:

uchylić zaskarżone postanowienie.

SSA Dariusz Mazurek SSA Marek Klimczak SSA Kazimierz Rusin

Sygn. akt I ACz 922/15

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy uchylił z urzędu nakaz zapłaty wydany przez Sąd Okręgowy w Rzeszowie w dniu 4 sierpnia 2015r. i odrzucił pozew powoda wniesiony przeciwko pozwanemu Szpitalowi Wojewódzkiemu nr (...) im. Św. J. K. w R. o zapłatę na podstawie art. 199 § 1 pkt. 3 k.p.c.

W uzasadnieniu Sąd wskazał, iż z dołączonego do akt przez stronę pozwaną pełnego odpisu z KRS wynikało, że od dnia 21 maja 2015r. prawidłowa nazwa pozwanego to Kliniczny Szpital Wojewódzki nr (...) im. Św. J. K. w R..

Tym samym, Sąd Okręgowy uznał, iż powód wniósł pozew przeciwko nieistniejącemu podmiotowi, który nie ma zdolności sądowej, skoro jako stronę pozwaną wskazał Szpital Wojewódzki nr (...) im. Św. J. K. w R.. Po stronie pozwanej zachodzi zatem pierwotny brak zdolności sądowej, co skutkowało uchyleniem z urzędu wydanego w sprawie nakazu zapłaty w oparciu o art. 502¹ § 2 k.p.c. i odrzuceniem pozwu.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł powód, zarzucając naruszenie art. 199 § 1 pkt. 3 k.p.c. jak i art. 130 § 1 k.p.c.

Wskazując na powyższe domagał się uchylecia zaskarżonego postanowienia i zasądzenia od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania zażaleniowego wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód podniósł, że doszło jedynie do mylnego oznaczenia strony, a nie do mylnego pozwania niewłaściwego podmiotu. Nie ma wątpliwości, co do tożsamości strony pozwanej, którą pozwał w przedmiotowej sprawie. Wskazał on obok nazwy zarówno KRS pozwanego jak i jego adres. Także pozwany wniósł sprzeciw oraz dokonał wpłaty części kwoty dochodzonej pozwem, co skutkowało ograniczeniem powództwa przez powoda. Z treści pozwu jak i dołączonych do niego dokumentów jednoznacznie wynika, że stroną pozwaną w sprawie miał być podmiot noszący nazwę „Kliniczny Szpital Wojewódzki nr (...) im. Św. J. K. w R.". W ocenie powoda doszło do oczywistej omyłki w oznaczeniu strony pozwanej, którą jednocześnie prawidłowo oznaczył.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje :

Zażalenie powoda zasługuje na uwzględnienie.

W przedmiotowej sprawie, istota zagadnienia sprowadza się de facto do prawidłowego oznaczenia strony pozwanej.

W ocenie Sądu Okręgowego, wskazanie przez powoda w pozwie strony pozwanej jako Szpital Wojewódzki nr (...) im. Św. J. K. w R., skutkowało odrzuceniem pozwu, z powodu braku zdolności sądowej, pierwotnej i nieusuwalnej, o której mowa jest w art. 64 k.p.c.

Z powyższym stanowiskiem nie można się zgodzić.

Jak wynika z treści pozwu, powód wprawdzie jako stronę pozwaną wskazał Szpital Wojewódzki nr (...) im. Św. J. K. w R., jednakże podał adres, nr KRS, a także załączył dokumenty, w tym odpis z KRS pozwanego szpitala, z którego jednoznacznie wynikało, że prawidłowa nazwa strony pozwanej tj. Kliniczny Szpital Wojewódzki nr (...) im. Św. J. K. w R. (k. 14-15).

W judykaturze i piśmiennictwie jednolicie przyjmuje się, że powód, na którym ciąży obowiązek oznaczenia strony pozwanej, może uściślić jej oznaczenie, jeżeli nie prowadzi ono do naruszenia tożsamości stron (postanowienie SN z dnia 4 lutego 2004 r., I CK 342/03, niepubl.), zaś nieprecyzyjne oznaczenie w pozwie strony pozwanej nie daje samo przez się podstawy do odrzucenia pozwu, gdy z przebiegu procesu jest widoczne, kogo powód miał zamiar pozwać.

Nawet w przypadku, gdyby treść pozwu w zakresie określenia strony budziła wątpliwości to podmiotowe przekształcenie powództwa, co podkreślił Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 13 czerwca 1980 r. IV CR 182/80, OSNC 1981/2-3/30 - staje się aktualne dopiero wówczas, gdy wady w wyznaczeniu przez powoda podmiotowych granic procesu nie można naprawić w drodze sprostowania oznaczenia strony.

Nie budzi zatem wątpliwości, że w przedmiotowej sprawie nie doszło do naruszenia tożsamości podmiotowej stron, ale do nieprawidłowego oznaczenia strony pozwanej przez powoda, którą ostatecznie doprecyzował i uściślił w zażaleniu.

Końcowo należy zauważyć, że uchylene przez Sąd Okręgowy z urzędu nakazu zapłaty z dnia 4 sierpnia 2015r. w oparciu o art. 502¹ § 2 k.p.c. było zbędne w sytuacji prawidłowego wniesienia przez stronę pozwaną sprzeciwu (k. 56-60), co skutkowało utratą jego mocy na podstawie art. 505 § 1 k.p.c.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Apelacyjny uchylił zaskarżone postanowienie na podstawie art. 386 § 4 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania zażaleniowego rozstrzygnie Sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji (art. 108 § 1 k.p.c).

Zasada odpowiedzialności za wynik procesu jest naczelną zasadą w zakresie kosztów procesu przyjętą przez kodeks postępowania cywilnego (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 28 października 2011 r., I CZ 67/11 LEX nr 1084691). Zgodnie z tą zasadą powód wygrywający proces ma prawo żądać zwrotu także kosztów postępowania incydentalnego (z uzasadnienia wyroku Sądu Najwyższego z dnia 30 kwietnia 1973 II CR 159/73 - OSNC 1974/5/90).

SSA Dariusz Mazurek SSA Marek Klimczak SSA Kazimierz Rusin